

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 września 2025 r.

Pozycja 262

POSTANOWIENIE

z dnia 5 czerwca 2025 r.

Sygn. akt Ts 3/25

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wojciech Sych,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej L.W. o zbadanie zgodności:

art. 41 § 1 w związku z art. 459 § 1 i § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, ze zm.; dalej: k.p.k.) w zakresie, w jakim „nie przewiduje możliwości zaskarżenia w formie zażalenia postanowienia sądu o oddaleniu wniosku o wyłączenie sędziego złożonego w oparciu o art. 41 § 1 k.p.k., wydanego w pierwszej instancji”, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 78 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 31 grudnia 2024 r. (data nadania) L.W. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

W sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w S. (sygn. akt [...]) pełnomocnik skarżącej złożył wniosek o wyłączenie sędziego ze względu na istnienie okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie. Postanowieniem z 1 października 2024 r. (sygn. akt [...]) Sąd Rejonowy w S. II Wydział Karny odmówił wyłączenia sędziego od udziału w prowadzonej sprawie. Na powyższe postanowienie skarżąca wniosła zażalenie. Zarządzeniem z 8 listopada 2024 r. (sygn. akt [...]) Sąd Rejonowy w S. odmówił przyjęcia zażalenia. Na powyższe orzeczenie skarżąca wniosła zażalenie, które – jak wskazuje w uzasadnieniu skargi konstytucyjnej – Sąd Rejonowy w S. II Wydział Karny przekazał wraz z aktami do Sądu Okręgowego w K. Skarżąca nadmieniła, że na dzień złożenia skargi konstytucyjnej – 31 grudnia 2024 r., złożone zażalenie nie zostało jeszcze rozpoznane (s. 2 skargi).

Skarżąca wniosła o uznanie, że niezgodny ze wskazanymi przepisami Konstytucji jest brak możliwości zaskarżenia postanowienia sądu I instancji w przedmiocie wyłączenia sę-

dziego. Jej zdaniem taka regulacja narusza nie tylko prawo do sądu, ale także prawo do zaskarżalności orzeczeń. Uniemożliwia bowiem uruchomienie procedury odwoławczej, mającej na celu weryfikację rzeczywistej bezstronności sądu. Ponadto kwestionowana regulacja godzi, jej zdaniem, w zakaz zamykania drogi sądowej.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 28 stycznia 2025 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 17 lutego 2025 r.) wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) wskazanie adresu skarżącej; 2) złożenie pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna; 3) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej, w szczególności: a) postanowienia Sądu Rejonowego w S. z 1 października 2024 r. (sygn. akt [...]), b) zarządzenia z 8 listopada 2024 r. (sygn. akt [...]); 4) udokumentowanie daty doręczenia skarżącej ostatecznego orzeczenia; 5) poinformowanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia.

W terminie określonym w zarządzeniu skarżąca nie nadesłała do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, m.in. gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie 7 dni (art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK).

Zarządzenie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 28 stycznia 2025 r. zostało skutecznie doręczone pełnomocnikowi skarżącej 17 lutego 2025 r. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że nieusunięcie braków w wyznaczonym terminie wywołuje ujemne skutki procesowe, jednak mimo upływu wskazanego w zarządzeniu terminu braki formalne skargi nie zostały przez skarżącą usunięte.

Mając powyższe na względzie Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.